

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 270/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. septembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/28/2007 a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Žiline v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Co/22/2008 a sp. zn. 7 Co/200/2008, ako aj práva podľa čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VI/1 Pz 328/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. júla 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 21 C/28/2007 a práv podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 dohovoru postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 6 Co/22/2008 a sp. zn. 7 Co/200/2008, ako aj práva podľa čl. 13 dohovoru postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VI/1 Pz 328/08.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že okresný súd porušil jeho základné práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy tým, že napriek tomu, že mal byť v predmetnom konaní pred okresným súdom oslobodený od súdnych poplatkov podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a na konanie bol vecne a miestne príslušný Okresný súd Bratislava II, namiesto toho okresný súd zastavil konanie a nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Obdobne porušil jeho základné práva krajský súd.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„II.A. Okresný súd v Martine porušuje právo D. B. na ochrany garantované čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru, ktorým je Okresný súd v Martine viazaný.

Krajský súd v Žiline porušil v konaní 6 Co/22/2008 a v konaní 7 Co/200/2008 základné právo D. B. garantované čl. 6 ods. 1 dohovoru PRÁVO NA SPRAVODLIVÉ SÚDNE KONANIE a čl. 13 PRÁVO NA UČINNÝ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK a čl. 14 zákaz diskriminácie.

Generálna prokuratúra SR porušovala čl. 13 PRÁVO NA UČINNÝ OPRAVNÝ PROSTRIEDOK dohovoru. D. B. mal byť oslobodený od poplatkov a mal mať ustanoveného advokáta na DOVOLANIE, čím porušila jeho základné práva na súdnu ochranu a právnu ochranu.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému sudu postúpiť vec na konanie Okresnému súdu Bratislava II, Drieňová 5, Bratislava, bezodkladne.

Ústavný sud Slovenskej republiky prikazuje zrušiť uznesenie Krajského súdu v ŽILINE 6 Co/22/2008 zo dňa 12. 03. 2008 a uznesenie 7 Co/200/2008 zo dňa 30. 09. 2008

II.C. Okresný súd v Martine je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu za obštrukcie a porušovanie zákonov sumu 10.000 Eur, Krajský súd v Žiline je povinný zaplatiť satisfakciu za chybné rozhodnutia vo výške 100.000 Eur a Generálna prokuratúra SR sa musí ospravedlniť za zmarenie mimoriadneho dovolania s tým, že podobné zmarenie sa nebude opakovať!

II.D. Ústavný súd Slovenskej republiky prikazuje Okresnému súdu v Martine postúpiť vec 21 C/28/2007 súdu, Okresný súd Bratislava II ako súdu miestne príslušnému, bezodkladne.

II.E. Ústavný súd Slovenskej republiky oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov VÔBEC na budúce 10-rokov jeho života za JUSTIČNÉ PERSEKÚCIE, ktoré musel znášať od roku 1994 od veci 7 C/360/96 na OS BA III, ktorá dodnes nie je ukončená napriek rozsudku ESĽP č. 46844/99 zo dňa 08. 11. 2005...

Za účelom vybavenia POKRAČUJÚCEJ PERSEKÚCIE D. B. konaniami neoslobodenia od poplatkov, hoci sú dôvody na oslobodenie! Za účelom ZASTAVENIA VOJNY JUSTIČNEJ MAFIE proti základným právam D. B...

Oslobodenie D. B. (vzhľadom na nemožnosť príjmov) Ústavný súd oslobodzuje D. B. od súdnych poplatkov do konca roku 2020, presne do 31. 12. 2020. Týmto sa odstráni JUSTIČNÁ PERSEKÚCIA pre súdne poplatky a rozmary sudcov. (doplňok: tieto rozmary Totiž zaťažujú Ústavný sud dôvodnými sťažnosťami od D. B., pritom sú zbytočné, nemuseli pri dodržiavaní zákonov sťažnosti vzniknúť).“

Sťažovateľ žiada o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom z dôvodov, že je nemajetný.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľa prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že sťažnosť sťažovateľa z 18. júla 2009 obsahuje hrubo urážlivé výroky, dehonestujúce a neopodstatnené obvinenia adresované sudcom pôsobiacim na všeobecných súdoch.

Predmetné výroky a vyjadrenia sťažovateľa okrem iného neprimeraným spôsobom označujú niektorých sudcov všeobecných súdov za „*justičných mafánov*“, obviňujú ich z nespravodlivého rozhodovania vo vzťahu k sťažovateľovi a naznačujú ich zaujatosť pri rozhodovaní.

Ústavný súd vo vzťahu k predmetnému správaniu účastníka konania poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť

sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľ v tomto prípade výrokmi obsiahnutými v sťažnosti prekročil hranicu únosnej kritiky a hrubo urážal zákonných sudcov všeobecných súdov, ale i iné orgány (napr. generálnu prokuratúru), a to v rozpore s princípom zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť i v rámci občianskoprávneho konania rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva aj požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale aj samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch.

Správanie sťažovateľa, ktorého cieľom je uškodiť reputácii samotných rozhodujúcich súdov, je teda podľa názoru ústavného súdu možné označiť za zneužitie práva na podanie sťažnosti a je v rozpore s účelom takéhoto práva.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí a z tohto dôvodu bolo už ďalej bezpredmetné rozhodovať o jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

Na záver ústavný súd pripomína, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania podaného ústavnému súdu je aj primeraná slušnosť vo vyjadrovaní, na čo už bol sťažovateľ upozornený viackrát (III. ÚS 52/06, III. ÚS 205/09), avšak napriek tomu vo svojom podaní tieto výroky opätovne použil.

Z podania sťažovateľa tiež vyplýva, že je navyše chaotické a nezrozumiteľné, podané proti niektorým všeobecným súdom zjavne po lehote ustanovenej zákonom o ústavnom súde a odôvodnenie sťažnosti nie je zosúladené s jej petitom (podľa § 20 ods. 3 tohto zákona je ústavný súd pri svojom rozhodovaní viazaný návrhom na začatie konania).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2009